Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

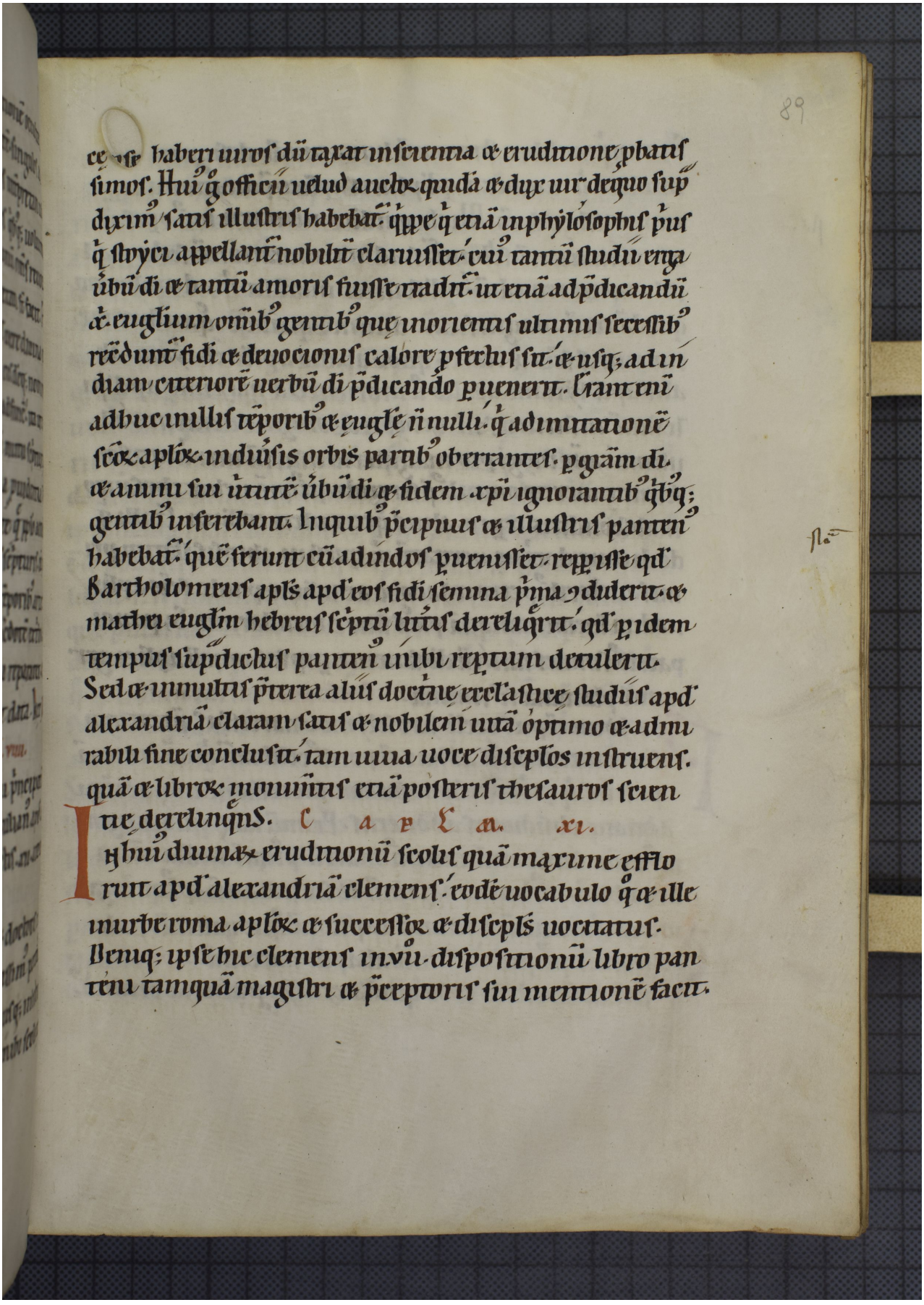

89

ce ⁊ habeñ uros dñ tarat unsenma & erudnone pbatis
simos. Huj q officñ uelud auctor quida & dux ur de quo sup
dixim satis illustris habebat. qppe q etiã inphylosophis pus
q stoyci appellañ nobilñ claruisset. cui tamñ studñ enga
ubñ di & tamñ amoris fuisse tradñ. ut etiã adpdicandñ
& euglium omñb gentib que unoremas ultimis secessib
recõdum fidi & deuocionis calore pferbis sit & usq; ad in
diam exteriorẽ uerbñ di pdicando puenerit. Iam enim
adhuc inullis reporib & euglẽ ñ nulli. q adimitatione
scor aplor induisis orbis partib oberrantes. pgiam di.
& animu sui ututẽ ubñ di & fidem xpi ignorantib qbq;
gentib inferebant. Inquib peripuus & illustris panten
habebat. que ferunt cñ adindos puenisset. reppisse qd
Bartholomeus aplis apd eos fidi semina pma ꝑduxerit. &
matheu euglm hebreis septñ lutus dereliqrit. qd pidem
tempus supdictus pantenñ ubi reptum detulerit.
Sed & immutas pterita alius doctine ecclastice studius apd
alexandriã claram satis & nobilem uiã optimo & admi
rabili fine conclusit. tam uiua uoce discplos instruens.
quã & libros monumtis etiã posteris thesauros scien
tie derelinqns. Capitulum xi.
Hjbuj diuine erudnonñ scolis quã maxime efflo
ruit apd alexandriã clemens. eode uocabulo q & ille
urbe roma aplor & successor & discpls uocatus.
Denq; ipse hic clemens in vii dispositionñ libro pan
tenu tamquã magistri & pceptoris sui memonẽ facit.